

Ambition skaanes, ved at man fastsætter en lovmæssig Betaling, eller at den hidtidige Frihed hævdes. — Et andet Punkt, som naturligt hører ind under denne Sag, men ikke godt kunde behandles i Lovforslaget, ere de Klager, som ere førte over, at Tilsigelserne ske for silde. Der staar her Paastand mod Paastand. Fra Krigsministerens Side paastaas det, at Tilsigelserne ske i god Tid; fra Beboernes Side, at de ofte først faa Tilsigelserne den sidste Dag eller undertiden slet ikke. Jeg tror, at hele Hemmeligheden ligger i, at Afdelingen vel meddeler i betimelig Tid, at der vil blive Indkvartering, men den specielle Fordeling af Mandskab og Officererne finder først Sted i sidste Øjeblik, ved at Førererne forhandle med Sognefogederne, og Følgen er, at man vel ved, at man faar Indkvartering, ganske i Almindelighed, men hvor mange Mand man faar, eller om det bliver Befalingsmænd eller menige, faar man først at vide meget for sent. Det er derfor mit Haab, at dette Spørgsmaal ogsaa maa blive forhandlet med den højtærede Krigsminister, som jo specielt maa tage sig af disse Forhold, og at det maa komme til en gunstigere Løsning, end det hidtil er lykkedes at opnaa, men at give det Plads i Loven tror jeg, man vil erkende vilde have sine Vanskeligheder. Heller ikke Spørgsmaalet om Forsyningen med Tæpper, som har været temmelig vidtløftig forhandlet ved 1. Behandling af Finansloven, vil kunne finde sin Løsning i Loven, men ved det eventuelle Udvalgs Forhandling med Krigsministeren maa man se at komme paa det rene med, om det virkelig er umuligt for Militæretaten at levere disse Tæpper, saa det maa overlades til Kvarterværterne, som ofte ere ude af Stand dertil; det er dog maaske noget for strengt at forlange, at Mandskabet paa de kolde Efteraarsdage skal ligge med de vaade Kapper paa den bare Halm i Lader og Stalde, hvor der ofte er Træk, og hvor det kan være meget koldt. Det maa imidlertid være forbeholdt nærmere Forhandlinger at komme til Klarhed herover. En Fordring fra Beboernes Side, som forekommer mig fuldstændig berettiget, er, at der maatte fastsættes klare og tydelige Regler for Rettigheder og Pligter under Indkvarteringen, saaledes at de baade for Soldaternes, Officerernes og Beboernes Vedkommende være saa nøje præciserede, at der ikke godt kunde være Tvivl om, hvad der var Ret, og hvad der var Pligt. Det maatte kunne lykkes at udfærdige en Instruks, som var saaledes

affattet, at enhver kunde se, hvad han har at holde sig til. Beboerne have virkelig Ret til at beklage sig over, at man i saa Henseende vedbliver at lade det gaa i den gamle Gænge, hvor ingen ved, hvor langt Forpligtelserne strække sig. Udtrykkene i den gamle Lov, som ikke ere ændrede ved den ny Indkvarteringslov, ere saa vage og ubestemte, at det ikke er muligt at rette sig efter dem. Det hedder saaledes, at man skal levere fornødent Ildsted. Hvad vil det sige? Vil det sige, at man skal ophæve sin egen Husholdning under Indkvarteringen eller blot, at man skal overlade Mandskabet Ildstedet visse Timer om Dagen, og da hvilke? Naar der virkelig opstaar Strid om den Slags Ting, ved hvilken Værten eller Militæret, hvad de have at holde sig til. En anden Indvending af finansiell Betydning, som er gjort mod Ordningen af Indkvarteringen, er, at Kjøbenhavn er helt fri for Indkvartering. Det er en af de Ting, som man river Byerne i Næsen, naar man sammenligner deres Stilling med Landets. Det ligger imidlertid i Sagens Natur, at der ikke kan lægges Indkvartering til Øvelse i Kjøbenhavn paa samme Maade som paa Landet, men Kjøbenhavn betaler 70,000 Kr. om Aaret for at være fri for Indkvartering. Til Slutning har jeg blot at bemærke, hvad der blev nævnt ved Lovforslagets Forelæggelse, at den aarlige Bekostning vil blive omtrent 10,000 Kr., idet den andrager ca. 50 pCt. Forhøjelse af en aarlig Gennemsnitsudgift af ca. 20,000 Kr. For øvrigt er Udgiften jo noget forskellig i de forskellige Aar, efter som Kantonementet er større eller mindre. Det er en Udgift, som virkelig ikke er uoverkommelig, og jeg tror, at Befolkningen har Krav paa at faa sine Fordringer opfyldte. Jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget.

P. Pedersen: Da jeg ved Finanslovens 1ste Behandling har tilladt mig at berøre Indkvarteringsspørgsmaalet, navnlig med Hensyn til enkelte Egne i Frederiksborg Amt, er det jo en Selvfølge, at jeg er tilfreds med, at de to ærede Medlemmer ere fremkomne med dette Forslag. Ganske vist omfatter Forslaget ikke saa meget, som man kunde ønske, men jeg skal villig indrømme, at det er overmaade vanskeligt i et Lovforslag at komme ind paa alle de forskellige Spørgsmaal, som staa i større eller mindre Forbindelse med Indkvarteringsspørgsmaalet. Jeg haaber imidlertid, at man, naar denne Sag ved nærmere Overvejelse bliver mere klargjort, og man faar